

Въ VI вѣкѣ слѣдъ Христа, нѣкои писателю пишатъ за Словѣне-ты, че бѣли голѣмъ народъ, и ягкы; имали румяно лице и русѣ косѣ; живѣли отдѣлно едни отъ другы; бѣли много добродушни и гостеприимци, почитали стары-ты люде, обычали свирнѣ-тѣ и пѣни-ты; съ робѣ-ты ся обхождали по-добрѣ отъ другы-ты народы, и кога дохождало опрѣдѣлено-то врѣмя на заробены-ты да си идѣтъ, пуштали гы слободно. Словѣне-ти ходили на бой повече-то пѣши, безъ ризници, съ беневреци, обружени съ желѣзны копиа, съ лѣкѣ и съ дръвенъ штитѣ. Лошо-то у тѣхъ бѣло това, че нѣмали сговоръ по между си и ся-карали непрѣстайно. Тии бѣли раздробени на много дрѣбны общины, които нѣмали внѣтрѣшнѣ свръзкѣ по между си, та не си помагали въ нужно врѣмя сряшто неприятелю-ты. За това, кога нападали на тѣхъ другоземни народи лесно гы покорявали и имѣ владѣли.

Словѣне-ти имали въ отечество-то си еднаквы правдины; а въ най-старо врѣмя у тѣхъ имало боларе и панове, отъ кои-то избирали войводи и сѣдници. *)

Всякога община свѣяквала сборъ отъ старейшины, които расправяли общинскы-ты работы.

Стара-та вѣра на Словѣне-ты бѣла многобожие. Врѣховно-то божество у тѣхъ имало много имена, катю: *Сварогъ, Перунъ, Святъовитъ, Яро-витъ, Радигостъ* и другы. Высокы-ты женскы

*) Тии ся-наричали различно: старейшины, владыци, жупани, князове и другы.